

במל"מ דפסומרים כי' מקומות זוממים ומקרים יתפויים וחוזר חלילה. ומכוון מוש דడוקה יטניס לה כי' נגדי כהונת הילן צמילמן כי' נגדי כהונת, ואחרי הילן פסק לרמאנ"ס טפי' כלוחים ומינה ל"יק פט"ק ציומלה (ט"נ). דקצין ה"ס ולדעתו ליטול לנובצ'ו של נטע עזודה, הילן לדעתם' דצמירה כי עזודה ונדריך נגדי כהונת. וlion לדחות לדבורי פט"ק ציומלה (ט"נ): לנען יהל' הילן מהלכי, לרמאנ"ס צמלה וטפי' לו לפלא, ונודמי לם"ל לנען נגדי כהונת.

וין נ"ל מהות' מנות' מ"ה טבאי'ו מוקפתה לכלוחים נגדי כהונת ונגדי כ"ג הין צס מזוס כלוחים נגדי כהונת טילן נמדינה פיע' נמקדת אין לטחת אין טלה לטחת פטוול, וטאטל' צס התומך' דמיינ' מלוחריימן. וlion לדחות מוקדת נמדינה לדבירה ליכו צום סיימ'. ופקדו ע"ז מפרק צה' לו לדל' כי' מקפלין חותם ומינין חותם מהת רחיקת הס' נערלה לדין יטינה נערלה כ"ט טכינה (ככיו מיל דג'). מינו למה פירש ע"ט נרכז' וצמוק') וטהר הצעית הין צום עזודה לכון וליכו צום סיימ', ודומה נמדינה דמיינ', הילן ודחי ס"ל דצמירה עזודה ונען נגדי כהונת, ואחרי דצמירה כי' נאל' הצעית וע"כ דמיינ' למוקדת כוון דיס צס סיימ'.

מעתה צוינו מהכטוב ומהרמאנ"ס ומהות' לשAMILAH כהנית עזודה ונען נגדי כהונת, הדזר צויל להיטול צטמולי ממים, וטף חס יעדן מון לאר הצעית ויטמול, ודומה לעמוד נחוץ וטפּן ניינול' צלנדים נפניש דמיינ' כמ"ט לרמאנ"ד פ"ד מהלכות ציימת המוקדת הילכה ד', וט"ג הילן צכן לעמוד נחוץ מ"מ עזודה נשתית נפניש, וו"כ צומחה' מודן נה צמירות כהניות', עכ"ל.

הheidot לשAMILAH נרכשה נהיית נגדי כהונת ממוש מל' מה, דמייך היפך לומר שAMILAH סיימ' עזודה כוון צהילה צנויות וגס נאל' הצעית, ועזודה לה שין נאל' הצעית. וטנית, הילן צוותה שמפלט דגס קטעים יכוליס ליטול כמס'כ' הימפרץ וככל' מ' ונודמי לה שין עזודה נאכן קען, ומה צרעה להוציא מילני לרמאנ"ס קטה להניז' לדבורי צוה נגדי המפורצת

מהלכות רוג'ם הילכה כי' לי גוחל' הדר מיע' נברגו געד מהד, ופליגי נמה שכם' כי יטנס לנכו, וטף לדבורי שכך' מטה דמייל' צעדות מיוחדת ייחודה לדבודות מיומדת הול' מזוס דל' נען חלום גמר דין כמו שכם' פקרית ספר גדי כוונין חותם ליפפה. ומה שטב' שכך' מטה דקפל' צפ' הילכה כי' כנור כתוב צס שטב' מטה דקפל' צפ' חי' הילן דהילטת, ועין מורה נזוליס מלך ג' פרק מ' צקופו. וכן מה שנהלקי' לרמאנ"ס ורמאנ"ד צפ' מכל' המקדות נאכן מולה צוון עזודתו נאכן חמל' חס עזודתו ועוורו אום צו' לו שין למתר ושיינו טמה שנהלקי' חלף עזודתו חס הול' מס' הול' מס' דין צלוק' חלף עזודתו לו טהו' רק טעם בעלמי' הילן הו' צו' מעט' הדין שטמולה וכמה' לו וחילף עזודתו טהו' רק כמה' לו מורה וחווי' טיטה'ו, ועין לט' דג' ק"ט צב' קמל' ד"ה חס טה' נעל' מוס שני' נזונות, ועין צקיות השותן סימן רמ'ג, וכן צמה' שנהלקי' ועמה' כתבו נכס' מה' הטייה ולמדו, וכנור טהרכתי' צוה' נדריני' להקלמתה לרמאנ"ס ורמאנ"ד צפ' י"ג מהלכות טמייטה ויודל הילכה י' הילן נחלואה מצמע צס להפוך וט' ליט'ן ועין צפלשת דרכיס דרכיס' ו' וטהרכיס' מרווחים צוה' וlion כלה' מוקומו, וכנהלמי' רק לוגמאות', וההרכמי' צוה' ונווזר לדבורי' דלפי' הימול' י"ל דכל' חומס הרכז'ois צפוג'ois שטמירות המקדות ט' ציון נזונות ובלילה סודרים כתיטתו לנינו הגר'ה, וטהרנו חס נפה'ם צטיטם לרמאנ"ס שטמירות המקדות נזנת גס עכט'ו וטודר צווג'ה רק צללה' לה' נמית לנטלה' זו.

סימן ב

בירורים ופלפולים אם שמירת המקדש מקרבי עבודה

יט' נמקול' חס צמירות המקדש מקרי עזודה, ונחנני נול' הילין צוה' להוציא שטיך עזודה, וו"ל (ו"ז סימן חמ"ט חותם): — "ונה' גרה' לרמאנ"ס פ"ט מהלכות בית הAMILAH הילכה ו' למ' כי' הכהנים השוממים יטניס נגדי קודש [כהונת] כו' יט' ט

לישרים

וחומנס ח'ג סהמלו"מ וכלה"ג חממו על המפרץ והרלו"ס, מ"מ כן מפוזת גס נרצעינו גרכוס להח פירוט דלע' מטו למענד ענודה גמורא שתקטניס פיו השומרים צלע' האילו שמי שערום" וכן פירט הרטן"ד וח'ל דלע' מטו למענד ענודה פ"י שעדרין קענישס פיו שומרים צלע' האיגעו לענודה עדין צלע' פ'י לאס צ' שערום וכו', וכן פרי טיטם הרט"ס והמפרץ זודלי היilo רעהה המלו"מ שרוכ הרטהוניס סונכיס כן לא היה דומה לזריעת מכמ' קוטיח.

ומעתה ליין שרוכ הרטהוניס צלפנינו — הרט"ג הרטה"ד הרט"ס והמפרץ וככ"מ — קונגיס צמי"ר שטהומרים פיו קטניס הוו לא צייך ענודה ולע צייך צילדען צגדי כהונה, וכמו שכתוב רבינו ה"הנני נול" בערמו צמעף י"ה דקען לאו נר ענודה צין קאניס זען לויים, ולפי זה כורור מה שטלרין מסטור שצוער צמי"ה וזה רק צזוערין מגיני לדמות ענודתן לפמות ולהגיט שעלי סדרימות כל נית המקדים.

ועיין נרמאנ"ס פ"ג פ"ג מכל' המקדים שכתוב ענודה צלאס הייל שיאיו שומlein חט' המקדים ויהיו مكان שועריש נפמות צערி המקדים ולאגי'ך דלטומיו ויהיו مكان מסטורין לאורי על הקירן צכל' יוס, הא' משמע שחקיק נשלחתן צוערים שומרים ומטוררים, ולפי זה י"ע מה שרפה נה'ג'ן צס חות' ז' להוציא צזוערים שומרים צוים, והרי חיינו לרוכ הרטהוניס, וככ"כ לדעת המפרץ שרפה להוציא ממנה צס, והרי המפרץ סונכ דקען ג"כ יכול לאטמור ולח'כ' ע"כ דלע' קוי ענודה. ועיין נמידוצי פ"ק הנדפק צפוף עדויות להמלו"י שכתוב שטמירה מקרי יורך ענודה ולו"ע לנכין כוונתו.

ומה שכתוב הרט"ג וו"ל: "זומ"מ נ"ל דצמירות לויס נל"ה"ה צכל'ן חיין צומש"ז מלחל שחלקו דוד וצמושן למשמורות חי'ה מן השטוררים וחו'ה מן השוערים כמוצולר צמאות, וצוערים סיינו שומרים כנ"ל ואכל'ן מסטור שטיער צמי"ה, ומלהין נדע מי הס השוערים. ולו' דנגמ' לאו מליינו חלע' צהגט לדמות, מ"מ פון שטומכו צזוערים דקלה שומרים וענודה הוה, ה"כ גס השומרים למקளין רק השטוררים. וכן נרעה נטה פ'

חס דהרי נגמרה דיום דף ס"מ וכן נגמר כ"ז מפוזת להדיין דהטהלה היה רק עס מוחר להלך צגדי כהונה לו לו, חלע חיינו זעיר נצמוד צגדי כהונה כמוצולר להדיין צפטע האסגול צס, ואריך מפסר לומר שברמאן"ס פוק נגד קוגיות מפוזחות וגס מנה ליה שיט כלע' חלום דין ענודה ממולדת שטרכ'ה נהי'ת צגדי כהונה לגני כבניות חס טמירה וז' מיהם גס צלייש צגדי הנטה, ולדער זה זעיר להיות גיזה"כ מיום דהו מוקור מפוזת להדיין נכל' הפחחות. ועוד שרכי כל עיקר דיוק צל הגマルה הו שינה הו דלע' חלע' טילון מהכלים, מלען וזה מסמע צוויל דרך מוחר להלך חלע' דהו צהו'ן חיוב להלך דהלו"כ הו"ל נמייל צצעת צינה, הו דלע' חלע' צצעת ניעור חי'דים לנטז' צגדי כהונה, וגס מברמאן"ס לה' משמע צהו'ן חיוב (הפיilo חס יעמול שלו' פסק כהגマルה והיה לו מקום לח'ל) דהילו היה קונג'ר שיט חיוב שטמירה צגדי כהונה לכבניות פיה חומר וה מפוזת ולע' היה מנת לדיוק צמה צהו'ן נג'ה הגマルה ופאות צהעטיק קמאנ'ה ולע' חט' נפרט ליין צהמאל רק מה צה'ה וכתוב וזה רק צמה צנווגע להלכה צה'ה מינימין צגדי רלה'קן, וממיל'ה נטמירה גס רלה'מו מהטום' שרכי הצומפות קלי' לפי הגマルה דיום דס כמו צה'ה סוח' ענומו, ודנאי הרט'ני נול צלע'ג. ונחלמת הרי הוה ענומו ויל' כתוב דס לדעתה הרט"ס והמפרץ שטהומרים הס קטניס מוכם דלע'ו ענודה הייל שחי' קען לאו נר ענודה. מלה' צה'ג'ן מה' על ציטה ז', וו"ל: "ה'ך מדנאי הרט"ס והמפרץ לנטר'יס שטהומרים פ'י קטניס, מוכם דלע'ו ענודה הייל דקען לאו נר ענודה סוח' צין נכאניס צין צליה' (ויהס נחלמל דלע'ו ענודה סוח' אין מקוס לסתמ'ה המלו"מ דף' שחי' מוה' יכל'ה להטקי'ס נקטניס כמו חכימת קדושים ומרומה ויכוס צמירות וטוענה. צו' רלה'תי צה' צנ'ות דהין רלה' ממי'י' למללה וכנהה דהפי' ממעפק מינ' ומלו' ע' רס"י ר"ה וו'ין נטה'רין). חולס מטעס מהר' יט' להמוא דקען דלע' נר צימור הוה כמוצולר צפוקים צענין צימור צל' מלה' צליין רלה'ן צל' פסק. מ"מ יט' להוציא מה' דמ' נ' דלע' ענודה סוח' קי'ו' שטנ'יס דצמירות כהנים סוח' כמפלוקט צנו'י' דלהרמאן"ס ותוכ'ן וכן משמע מהכטוג' מלה' צמירות כהנים לדין דכלנו טמיה' מה'ס ולדעתה הרט"ס והמפרץ דלע'ו ענודה הו' מיהם גס צטומחה".

נספר סמאות ע"ש נחלאות וכרמן"ז הציג עליו ותמל שlein זה מאות עטה הילך הכתיר עוזה והוא מלך מלכי עוזה ע"ש.

ובילור טיטה הרכמן"ס הוה קובל דמיון בגדי כבונה הוה חיוכ על הכהנים מיל' מות עטה דוועת גדי קודצ להארן ולה צנוי מקראי ולענכם כמהות חמוץ חיוכ על הכהנים לילזות גדים ולילך הכתיר כמהו קבורי מניין שלינו לו עצם עוזה, כמו שפונת צלzon הקפרי מיהי שלינו לו עצם גודלתו הילך כמו מקיים גיזת מלך וכו'. ומהמע ג"כ שערק הוה מילך הקפרי לומד שערק לקיים מיל' גיזת מלך שטהורה היה לו לילזות. ואלי זאו שערק הרכמן"ס לריה לדזרין, הילך היל שערק הס חלק מהכתיר העוזה וטועלים עוזה, ומה דהמוריין דהמוקר גדים חייכ מיהם ומלהן עוזה דמיון דהכתיר עוזה נלהמת ראי היל נכלן כמהות עטה זו דוועת גדי קודצ וכו' היל ילפין מומגרת מותם חנט וסימה להס כהונת עולם צוון שנגידת עלייס כמו דהמוריין נפ"ג דזומיס.

ואלי המופנות נקדזין ל"ז סדרי צמד מירוגה דמי שלינו מליה על גדי כהונה היינו מיל' עוזה ניל' שנגידים, חיין לעטס מעטה בעוזה יcola' להעשות היל גדי כהונה, ורק על הכהנים שמוויס נעטה לדזית גדים ילפין עוד דין חלך בס ניל' גדים בעוזה מחולגת ופסולה, היל נעלם השפה הוה חיוכ על הכהנים שילדצ גדי כהונה דלפק ולמחלה, ורק מניה הלניתה הוה עצם בעוזה וליל הכרמן"ז דטוגר להנגידת הס חלק עוזה מלך הכתיר עוזה היל ליכו מ"ע נידי כל דזית גדי כהונה על הגדרה, ועיין צמידות המרה"ט.

ויליה דטיטה הרכמן"ס מוכלה מחיוזתלמי, דבנה בעוזה ורה ל"ד דהמוריין צמלי' סימת משה כל שצעת ימי המלוחים נמלוק לנו שלין צו המלחה ופירש ר"ז דמסה היל נצמת שנגיד כהונה דכמיך להארן מהין והוה כס ור מגן, וסתום' רקדו עליו דהרי המריין כונמים ק"ה משא רבינו ע"ה כן גדור כס

ו' מלמד שני מרלי מסוריין נצמור ולענוז מה צנוי גרטון צומלייס וגמם' מענית (י"ז) כל כן סיודע מיטלטו כו' הלי דמיטמורות שמלו מ' לו נל' נטטלו צוון הוה, ולחפי' רבוי דהמר מסור כל האנה ופירש' מל' כבינה ניאמ"ק יטנה המיטמורות, מ"מ כל ומון צלון נבנה וליה נטנו המיטמורות עדין הס כמו טמלו דוד וטמולן ברוח"ק, ולי הפלר לך'ס מהות צמירה צוון הוה גס צלויים צומה"ז (ה' צל' הואה על הטעמלה רק הכהנים) ועי' צמו' (ינמות ל"ג ד"ה נעל מוס טכימץ צטומלה)". נילה שמיין אצמלה אלו עוזה כמו טיכולר لكمן אין פלוקת מיטמורות מעכנתה וגס הפלר לדעתה היל' צטמלה הוה עוזה לדעתה היל' מ', נילה ציט כהן הומדנה דמוכם מיון בס עכביו ט מליה של צמירה וlhs יטרכו לומר שערק להו היל' המיטמר ולי הפלר לדעתה המיטמור יטטל הס מליה ודחי הילקו המיטמור רק על הזמן צטמלה הצמירה יכולה להיענות היל ניל' להזמנ צלחה ההפסק צמירה דלמה יעוזו ולהי ידענו נגידו שטומל האערץ היל' ימוך נעלם ולה' כ' למש' יקבע לגדי מיטמורות ומן ציטכו המיטמורות ויצטלו מ"ע ול"מ מן המתורה.

ולכן נילה צלהכח זה פצוט וברוך, וס כי' צהרנו סהרכמן"ס וטהר הראהוניים לה מיל'נו מפורה טנחלהו וטהר טטמלה היה עוזה. ועיין צ'י ה' מ"ט סקי' ט צב' מ"ה, ועיין צחיגולי "הן המקה" דף תע"ב. ועיין צס פוד נמ' מ' מ' ו' וצ'פ' הלאות מיטמורות עניות דף צ'ז' ע"ג.

ונדרך הפלפל יש נעצות לו סמוין, דבנה כמגמי צ'גין הלאה"ל נטהר דכמי הרכמן"ס וטהר' צ'ד דבנה הרכמן"ס צ'י מליחים הלאה ל"ג כתכ' דגדי כהונה היל' הטמהה מטהי הלהונט שהו כללים וריה מ"ע צנויות, וטהר' צ'ד הטעג שהר' טמלו צפלק היל' לו ניומת דטמתקה מומל הפלר היל' צל' צבעת בעוזה, ועיין צכ' מ' מה דכמג' ונחלוניים מה דהארצ'ו לטקשות על הרכמן"ס מכמה סוגיות, ויליה נטהר דכמי הרכמן"ס נדרין חדצ דבנה הרכמן"ס צפלק ו' היל' צכל' המקדש כתכ' מות עטה נעצות גדים היל' ולאותה הכהן עוזד צאן שניהם ונטה גדי קודצ להארן ולה צנוי מקראי ולענכם כמהות, וכן כתכ'

מזה שימה לה דין כמפורט עגמו ומזה שמה שמה נכהונה
כמו וכמה ימים כלהיון נזימים קי"ה וימרו פה צל
לחל מהן דהמץ להחל מתן מורה, וזה"כ שימה עוד
הצמו, וקיי"ל דכאן גדול נט ישך מפה עגמו, וזה"כ
הס נקחה קודם מתן מורה שימה לה דין מפה עגמו
ולין היא רטה לחייב להחל מתן מורה. וכך למלוי מה
ニימל דקודם מתן מורה יש נס דין יתרכן נימל דהרי
שיה לו נס דין חיטות והו כהן כדיוט אנטה חלמנה
ונמננה דומויל לךימה, למ"ד דלא טלה נגט, אבל
נדאיטות דין נס מה יש נס קודם מתן מורה קאפה.
ועיין להרhc"ד על חמץ לנעין מה דילפין דכאןיס
ולויס זרלים נצמור חת המקדים מטה ולהן והקאה
הלו מטה כהן גדול היא כלהיון פרק טזול יוס
נזימים ותירץ: ויל' הפילו לממן דהמץ חמס דכאן
גדול סיה מ"מ לנעין מלחות נגעיס נט שיה כהן וכו'
על כן שיקל הכתוב נצמיית מטה כיון לכל פפות
שיה נט לנעין מלחות נגעיס עכ"ד. וכל מורה דבריו
הילין ציהור דהיפח הו שמה שמלך אין כהונתו
לניזמו.

ולגזר דגלי ארלמג"ס נרלה לארלמג"ס צפ"ג מהלכות הגדיל הי"ה כמג הנות מהרין לה הוויהו על טומחת מם שנגמר חמור הלא ככניות צני הגרן ונה הנות הגרן וכן המלחליות מותלות להנמה שנגמר צני הגרן עד שיטה נמיונם. ואכ"מ כמג דאוח ממלמת ככניות. וככלחט ממנה הקשה לכמותה ככניות מרגשה ממכהניות ונה מגני הגרן, ורפה לדmock דציטט הארלמג"ס כיון כן ממה דכתיב נמיונם ושיינו ממכהניות, וכן דנליו דמקיס לרכי נאדיה חומר מגני הגרן.

ונרלה דכיקוד דין כהונה חלק צי דייניס, דין
קדושה, ויום מצפה של כהונה, והס אין עליו דין
קדושים מצפה ממילוי טהיריו מיום לערין כהונה,
וכמו שפקק הרכב"ס להדר צפ"ט מהיקורי ציון
הלו"ז שהלן הרי הוות כור וגופת גראטה וממזה נමיס
ננהמר חמר هل הכהנים צי הכהן לע"פ שסת צי
ההרן עד טיקיה צכיהונם, הרי לכל הדינים הוות כור
הס אין עליו קדושים מצפה, ומזמן מה שארכמג"ס
חומר דמומר למלל לטמאו נמיס דטהריו מצעי הכהן
דכני הכהן חליי לך בקדושים מצפה, ול"כ סדין כל

וישתמש בכחונת גדולה מ' צנה ולמה לנו פליק צמה
שים נחמן מ' צנה ולו יכול נאשיך צחיק נגן דלצון
כחונת גדולה מצמע ח' נגידס ככחן גדול, וע"ז מה
ארלו למלך בין ז' ימי המלוחים נחמן מ' צנה, חן
לרכז'י לנו עלה מירוץ דהרי הוותה חומר דמזהה היה ור
הן כמיון כל מקום' (והפסר דזה הוותה כוונת סטומ'
לבקצום).

ונרלה דשיטת רצ"י שוח מהירוטכלמי פ"ה דיווח
הכלכה ה' דהיתה סס חמל ר' לנזר כי ר' יומי פצוט
הוּא לנ' צחמלוק לנן סמס מטה כהונגה גדולה ה' ר' יוזן
ותני לה כל צבעם ימי המלואים סיס מטה מסמס
כהונגה גדולה ולט סרמה שכינה על ידיו וכיון צלטט
הארן נגיד כהונגה גדולה וסמס סרמה שכינה על ידיו,
מה טעמה כי סיוס נרלה ד' עלייכם, ועין נקרען עדיה
סס מה לכמג פצוט לנ' האדר ברכות צלטט סמס מטה
צצבעת ימי המלואים הילט צחמלוק לנן ולט נגיד כהונגה,
ולוין צלטט הארן נגיד כהונגה וכוי' מסמע דמטה למ'
סיס לנזום נגיד כהונגה גדולה, דה"כ קו"ל למתמי וכיון
צצמס להרין כהונגה גדולה נגידו למ' לי הילט לנידך
על מטה צלטט סמס נגיד כהונגה גדולה, מה' טעמה
על מטה צלטט סמס נגיד כהונגה גדולה ד' נרלה ולט
ד' נרלה עלייכם הילט מחייב עזוזת הארן ד' נרלה ולט
מחייב עזוזתו, קלי מפורה דה' דה' מל' פירוטכלמי
דמטה סמס כהונגה גדולה מ"מ היא צלטט צצמס כהונגה
מל' מל' דרי' לנזר מסמע לכל העם צצמס כהונגה
גדולה היא צלטט נגיד. וולפיו לדעת ר' מנמוס
צצבעת ימי המלואים סמס צחמלוק לנן וולפיו בכ'
המר להדייה כרכ"י דה' חי' חמלין דמל' דלטן
גדולה מ"מ היא צלטט נגידים ולט כהומם' דה' מל' דלטן
כהונגה גדולה מסמע זמ' נגידים. וווע' מקום נפירט"י
דה' דמטה סמס כהונגה גדולה מ"מ שכינה על ידיו,
הילט דנהימתה הס כי מיהנו דנירוטכלמי מסמע קלגי
רצ"י הילט קוטיט מקום' נכהונה סי' דליאן צצמס
כהונגה גדולה ה' כהונגה כהונגה גדול ולמה צהימת למ' ענד
במ' נגידים.

וְגַם הַגָּדוֹן צָעֵל אֶס מִצְמָוָת הַקָּדָשׁ עַל
סְרִלְמָנוֹנִים לְמִצְבָּה דִּיטָּרָה קָדוֹס מִתְּנִינָה מִלְּחָמָה סִיחָה לְהַסְּדָה
לְיִזְרָעֵל נָמָה, וְכֵן קִיְּמָה לְהַטְּבָ� לְבָנָה נָמָה, וְלַפְּנָוָה לְמִקְדָּשׁ

מחלוקת כמו שפסק הרמאנ"ס צפ"ט מנגasis דמלל פkol נלהות מה הנגasis טנולר מהד מגנו הכהנים כיוס וUPI ומיון דצ"ה רלט"ד דמלל דמזה קות לוי טיה ולכון לעניין שמירה טיה ג"כ לוי ושינו שעניין שמירה תלוי ג"כ לדין יומך מחלוקת טל כהונה כמו דכמיג מטה ולהרן וגינוי, עיין רלט"ס פ"ג מכלי המקדים הטלה ה', וזה מוכיח גם קותם בגנון צעל בס מטהול צפלפל היה טיה לרשותה להזיר השם דמלל מתן מורה ואילך'ם.

ונראה לדין גדי כהונה מה דמלל נטה מטה ולהרן וגינוי אף שמלל שעד לרין ג"כ נלוות גדי כהונה ובראינו דבנה קדושים מחלוקת מהד מגנו מתיים נרהה דזה רק טיכו לדעין קדושים מחלוקת, זו דין יומך צלו תלוי נקדושים מחלוקת, תלן הילו דלן דמלל לדעין קדושים מחלוקת ורק חס טין לחלוקת כהנים יט עליו קדושים כהונה לענודה, ה"כ לדין יומך צלו תלוי ג"כ חס הו ריק טין לחלוקת כהונה וטיפר נלהל נטה וחת מגינוי וכו'. ולפי זה יתואר לדין סיורטמי דמ"ג דמזה לרינו שיטש נכהונה גודלה הפיilo טלי ה' נט גדי כהונה מטוס דגדי כהונה טין רק לחלוקת כהנים ומזה לכל הדיעיס צל מחלוקת הו רק לחלוקת כהנים ומזה לכל הדיעיס צל מחלוקת והוא וגינוי דלינו תלוי נקדושים מחלוקת מכל מקוט טין ומחלר ליה ולימוד נפלוגמל לרני הליעזר ור' וכו' עד כלן ה' קהילר רצין יחותע התם היל מטוס ובדין ד' מילו ופועל ידיו מרינה הפיilo חלןין צנק מרינה, ה' נט הכל הפיilo רבי יהושע מודה, ופירש ר' פועל ידיו מרינה דענודמי כשרות, ה' נט לעניין צמל דרכיס חיינו כהן, חיין מזה חס הו רק כשר לענודה יט עליו דין כהן גודל לענודה, דהרי מחלוקת שעד בענודה צהמוני כטילה היל צו, לחס ה' כן קלי הו ממילן נטה כהונה גודלה ולמי חיין כהן גודל כלן, ה' נט לעניין צמל דרכיס צלהמת נפקע מכהונה גודלה, דבזה לדין קדושים כהונה גודלה נטה נטה על קדושים מחלוקת ה' נט לעניין ענודה כיון דכאר יט עליו גס קדושים כהן גודל.

ושהמגמל מוה לדין שמירה מהו דין ענודה היל טהו עניין מוה שצחים לכהנים דחס טיה דין ענודה ע"כ זודלי טיטה כשרה נטה לרינו מוד דין כהן קו"מ משאל ענודות היל חס הו רק חיוב צמי ענומו שטין לחלוקת כהנים טיפר ממילן דמה דמזה מחויב צמיה הו רק מדין לוי ולה מדין כהן, ולידי רלט"ד מליריס כמזה.

סתומות כהנים דכהנים צליינס ודיין צל צי הארן היל נטה מלה. ונדין קדושים כהן לענודה מהו מלה כלל נדין קדושים מחלוקת, דהרי הראט"ס פסק לאנפה נפ"ז ה"י מניהם מקדים דמלל שעד נכתה ענודה כטיטה לפועל ידיו וכו' דמלפלו מולין צבן מלחה מזין לדין כהונה לענודה אף צאן עליו דין קדושים מחלוקת כהנים יומם לכבודה מ"מ חס הו רק טין לחלוקת כהנים נמנה לו סמורה דין קדושים לענודה. ועד יומת נלהה לשחפה לדקודה נטעס דין מחלוקת צבן סוחה לשחפה לדקודה נטעס דין מחלוקת צבן סוחה מטהה צל כהונה, דהרי מקודס טימה בענודה נכלוות וرك שבקדושים לענודה נימנה לחלוקת כהונה, ה' נט שט השמץ מחלוקת לכבודה הו היל חותם דין שבקדושים. ה' נט שאר קהילאים לכבודה צמלו דין קדושים מחלוקת נרהה צטעס דין מחלוקת צבן סוחה מהחל עליון חותם קדושים.

ונראה לדין קדושים כהן גודל אף דמלו דין מגוי ממילך ג"כ לטין שני סדרים מהו דהרי ממילן במקום לעניין החזותה הרווחה דחס נמיין צן גרוותה מהמר מה כהונה ומהור ומד חמר בטלה כהונה וטהנו מהזיר וקהילר ליה ולימוד נפלוגמל לרני הליעזר ור' וכו' עד כלן ה' קהילר רצין יחותע התם היל מטוס ובדין ד' מילו ופועל ידיו מרינה הפיilo חלןין צנק מרינה, ה' נט הכל הפיilo רבי יהושע מודה, ופירש ר' פועל ידיו מרינה דענודמי כשרות, ה' נט לעניין צמל דרכיס חיינו כהן, חיין מזה חס הו רק כשר לענודה יט עליו דין כהן גודל לענודה, דהרי מחלוקת שעד בענודה צהמוני כטילה היל צו, לחס ה' כן קלי הו ממילן נטה כהונה גודלה ולמי חיון כהן גודל כלן, ה' נט לעניין צמל דרכיס צלהמת נפקע מכהונה גודלה, דבזה לדין קדושים כהונה גודלה נטה נטה על קדושים מחלוקת ה' נט לעניין ענודה כיון דכאר יט עליו גס קדושים כהן גודל.

ולפי"ז מה דהמגמל דמזה לרינו כהן גודל טיה נרהה היל נמנה לו רק קדושים לענודה צהה עלי פי סדריגור ה' נט שחפה לדקודה טהה היל מחלוקת כהנים היל טיה טין לו טהו הו רק דין מקויס גמחלוקת כהנים צטעס דין מחלוקת צבן הו מהחל עלייס קדושים ומזה טיה טין לחלוקת כהן גודלה, דבזה לדין קדושים לענין גודלה נטה כהונה גודלה, ולמי חיון כהן גודל צלהמת נפקע מכהונה גודלה, דבזה לדין קדושים כהונה גודלה נטה נטה על קדושים מחלוקת ה' נט לעניין ענודה כיון דכאר יט עליו גס קדושים כהן גודל.

ליישרים

הפילו נסוק ופמקין — וכ"ז נט"ע — לדס פות' מינו יודע זית כלוחיס ולחוד רוחה לרין להגיל לו הפילו נסוק לפוטטו, וחלמי היה כיוון דלהי' צונגו כלוחיס הוא ממעק וליכו לייטר דלוריאם ומומר מטוס כזוז הצליות, הלא ע"כ דמעק הפי' ג'כ' לייטר דלוריאם מלה ללה מיינא מורה קרין עליו". ואוג כתוב: "המנס יט לדחות לכלוחיס להיקור הנחת חיים שי כמו חלושים וערימות לממעק חייג, לך מ"מ נ"ל דהעיקרי כמו טהומט' עכ"ל, ע"ט זמיין מ'.

ויחור דברי רצינו הגרע"ה נלהה דהנה נכית הלי' כתוב להעיר על ה' דהמוריין געלcin נטי דליךתי געידן עזודה וכו', וקסה דהה צלה הנלה לייכו לייטר כלוחיס וכיוון טקיי'ל מותה להו להנות נמנעו ע"כ לייכו לייטר כלוחיס וטהי' גס געידן עזודה לה טחאלוי צלה לייטר כלוחיס דטכטוי גוונט לייכו לייטר, והאריך צוה נכית הלא, הלה טהומט'כ כתוב נכית הלא לדמות זה. וויל': "ולכלויה טי' הפה לומל דעיקר הקוצי' לה קסה צלה ונחמר דהע'ג דהממר ביצימות דומי' לדביטה דלית ניה הנלה מ"מ לי' הקוינה דהנה הנלה מלכיתת הכלוחיס שי הלייטר רק נלכיטה בערמיה שי הלייטר גס צלה הנלה והנלה לה הי' רק מני' צהיזו נלכיטה שי הלייטר דלה נלה נלה נלה נלה נלה רק לוחה זית צו הנלה וכמו דלייכו לייטר הכלוחיס רק נושא טוויי וכן כמו כן לייכו לייטר רק נלכיטה זית צו הנלה הצעט הלייטר הוי נלכיטה בערמיה, ומץ'ה לה שץ' צהן צהן סדרה דלהו ליאנות יתנו דהה שע'ג דמעס הנלה לה הלייטר כיריה כיריה דהה זית נלודר הנלה מוקה הנלה ומץ'ה הלייטר ולט דמי צלה נלודר הנלה מוקה דפס שי הhn לה הנלה הלייטר ומץ'ה ממלין צו להו ליאנות יתנו. כן היא נלהה נומר נלהו". והאריך צס עוד נחריפות עזומה להוציא שדעת הרכמן'ס הוה צנס הכלוחיס הלייטר הו הנלה, ולדידה מיטל הקיוט' וויל': "המנס והו הינו וויל' הפה לומרו צלה, דהנה צה' דהה דהמוריין ניזמת דמי רהמן לה' עלה ה' כל העלה הלייטר וטהי' מוכרי כקט', כתוב רהמן לה' ילנט דומייה לדביטה דלית ז' הנלה, וקסה עלה וו נמיהוט' הרכמן'ן דהה זים' צעם דף' כ"ט מזוחר דמט'ה מוכרי כדרין מטוס דהה צונגו, ומף לדבוגג כי הלי' ממעטין מהטט מטה נפה דפטור מקרכן הצעט מ"מ מקרוי שגנת לייטר, חכל' מה דמעטין מטוס דמלחת ממעט נמאנת הלייטר תולה סייח דליכו מלחת ממעט נמאנת לי' צלה מלחה ולט נעצת הענירה צלה.

ויהנס מה טמג הלה'ג: "זהס נהמך דלהו העודשה ריח ליין מקום למומת האמ"מ דלהי' צה'ים מזוה יכול להתקיים צקטייס כמו חילם קדשים ומרומה יינס נמרץ וצוטה. צוג רהיימי צוה טנות להין רהי' ממי' דהכילה והנהה דהפי' ממעק מיינ' ומלה' ע' רט' ר'ה ומין להאריך". ממרמי קימת האהرين געינן ממעק וממי'ם ימזהרו דבלי הרכזוניס טפונט'ים צקטייס צוי שמירה ניאו.

סימן ג'

פלפול בחלוקת הרמב"ם והראב"ד בעניין כהנים שלבשו בגדי כהונה שלא בשעת עבודה אם לוקים דלשתחתו אזי

כתוב הרכמן'ס קו' פ"י מהלכות כלוחיס ה' ל' ז' וויל': "כהנים צלצלו גדי כהונה צלה צבע עזודה הפילו נמקדש לוקין מפני שהננט שואה כלוחיס ולט הומרו צו להלן צבע עזודה צה' מות עטה כלייתם". — והאריך'ד חולק וסודר, להפילו צלה צבע עזודה מומל. וציילו הטעם הרכמן'ד שפוגר לכיוון שסומל צבע עזודה סומל נמי צלה צבע עזודה. ועיין מה שאריך'ן נדני הרכמן'ס והאריך'ד, רצינו ש"ההג הלייה' סימן כ"ט, ונכית הלה' מ"ט סימן ה', ובעמוק יושע סימן ה'–ב'. — ומלתמי נדרן חדידות הרכמן'ס והאריך'ד לטעמי'ה הולי, דהנה ידוע מה שמייד רצינו הגרע"ה דמה שמעטין צעה צה' פ萊ט לממעט, לה' דמעט נלה ממעק לה' ממעק היל' דמקרי עזירה צונגו, ומף לדבוגג כי הלי' הלה דמעק מיל' מטה נפה דפטור מקרכן הצעט מ"מ מקרוי שגנת לייטר, חכל' מה דמעטין מטוס דמלחת ממעט נמאנת הלייטר תולה סייח דליכו מלחת ממעט נמאנת לי' צלה מלחה ולט נעצת הענירה צלה.

וכותב צס "ומצנתי לאני רהי' ממה דהמוריין נכללות (י"ט ע'ג): סמול' כלוחיס צונגו פוטן